

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An, & qualiter votum simplex castitatis ante matrimonium emissum,
matrimonium, ejúsque usum impediat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

cessante suo principali; Nec taciturnitas juramenti, quod etiam habet in se inclusam promissionem, versatur circa dispensationis substantialia. Aliud tamen est, quando juramentum, non in voti confirmationem, sed independenter ab illo emissum est, tunc enim ad vitandam dispensationis subreptionem necesse foret, utriusque vinculi mentionem facere ob rationes pro prima opinione relatas, quia cum sint duo diversa vincula, utrumque dispensatione indiget, nec dispensatio, cum sit odiosa, & stricti juris, extenditur ad separabilia, qualia sunt votum, & juramentum; nec ipsa intentio dispensantis se ad vinculum extendit, quod verè ignoratur.

510 Ad 2. Q. R. votum simplex castitatis emissum ante initum matrimonium, illud quidem impedire, ne licitè incatur, non tamen illud irritare. Patet id ex *C. Consultit, C. Rursus qui Clerici, vel vovent, C. unico de voto in 6.* atque adeò licet Ecclesia matrimonia ita contracta irritare potuisset, non tamen id fecit, sed valida esse declaravit. Et ratio ulterior est; quia votum simplex castitatis non corporis traditionem, sed solam promissionem importat, manente vero dominio apud voventem; promissionis autem natura ea est, ut impediatur licita translationem domini rei promissæ in alterum, utpote quæ adversatur fidei alteri

præstitæ, non tamen illam irritam reddit, utpote quæ facta est à vero Domino. Matrimonium tamen illicitè initur, ita ut non tantum votò obstrictus graviter peccet, sed etiam scienter contrahens cum habente votum castitatis, utpote qui alterius peccato cooperatur, estque Socius, & particeps illius. Imò cum votum illud sit impedimentum matrimonii, quod necessario debet inter duos consistere, utrumque contrahentem afficit, teneturque uterque ab eo incundo abstinere.

Ad usum matrimonii quod at- 511
tinet, qualiter nempe votum ante initum matrimonium emissum usum illum impediatur?

R. Cum communi DD. consummato jam semel matrimonio obligari conjugem voto obstrictum petenti debitum reddere. Ratio est, quia non obstante voto verum corporis sui dominium transtulit in alterum conjugem, qui proin per tale matrimonium, ut ut Sacrilægum, verum in alterius corpus dominium, & jus ad debitum petendum acquisivit: Cum autem major sit obligatio matrimonii, per quam fit hæc actualis corporum traditio, & domini translatio, quàm sit voti simplicis, quod meram importat promissionem, ideò non obstante voto, petenti reddere tenetur.

An

An autem etiam debiti petitiō licita sit conjugii voto astricto, non æquè liquet, sed controversum est. Non pauci cum Gloss. C. fin. 27. q. 1. Cardinal cap. Rursus citt. Alex. de Nevo ibi n. 22. Jo. Andr. n. 6. Anchar. n. 2. Gerson 2. part. in regul. mor. tract. de matr. alphab. 25. littera I. Angelo matrim. 3. impedim. 5. n. 3. Veracrux 1. p. specul. a. 15. concl. 2. Matienzo n. 151. aliisque, præsertim antiquioribus, teste D. Bonavent. dist. 38. a. 2. q. 2. asserunt, posse conjugem voto simplici castitatis obstrictum, ubi semel matrimonium consummavit, deinceps debitum petere, perinde ac si non vovisset. Rationem dant. 1. Quia consummato semel matrimonio non amplius potest vovens continentiam, quam promiserat, servare: ergo sicut non obstante voto non solum potest, sed tenetur reddere, poterit etiam petere; cum non minus unum, quam alterum adverstetur castitatis voto.

2. Quia votum non obligat ultra voventis intentionem; voventis autem intentio non fuit servare castitatem in matrimonio, sed extra illud: ideoque inuito, & consummato matrimonio petere poterit. 3. Quia major difficultas superveniens voto liberat voventem ab ejus obligatione: inposito autem casu supervenit, major difficultas, quia inuito matrimonio longè difficilior est castitatem

servare ob mutuam thori cohabitationem, sicque vovens maximo graviter peccandi periculo expositus erit, & matrimonium reddetur onerosum alteri conjugii, qui solus semper petere cogeretur. Et hanc sententiam ait citt. Alex. de Nevo esse fortè veriore, & æquiore, quamvis petenda sit dispensatio, eò, quòd opposita sententia sit communis DD. ita ille; Angelus verò citt. dicit, non minus veram esse, quam oppositam sententiam, quam non esse improbabilem censent Enm. Sà Summ. Verb. debitum conjugal. & Vega 2. tom. c. 129. Cas. 118. & Cas. 51.

Verùm tenendum, dicendumque est, Conjugem ita voto ligatum toties mortaliter delinquere, quoties debitum petit sine legitima dispensatione. Ita D. Thom. 4. d. 38. q. 1. a. 3. questiunc. 2. ad 4. D. Bonav. a. 2. q. 1. in fin. & dist. 32. in princ. Albert. Magnus 4. dist. 38. a. 15. Cajetan. Summ. Verb. Matrimonium cap. ult. Paludan q. 3. a. 5. Durand. d. 15. q. 11. n. 12. Tolet l. 4. Summ. cap. 18. Sotus 4. dist. 38. q. 2. a. 1. Concl. 3. dicens oppositam sententiam esse improbabilem. Valentia 2. 2. Disp. 6. quæst. 6. de voto, p. 4. Sanch. l. 9. D. 33. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 3. Emm. Sà l. c. Sylvest. V. debitum q. 9. Abb. 1. c. n. 6. Prap. n. 6. Nav. Summ. 16. n. 30. Covar.

4. *decret. 2. part. cap. 3. §. 1. Scotus 4. dist. 38. §. consimiliter.* Adrian. Ledesm. uterque, Rosell. Tabien. aliique quam plurimi, tum ex Theolog. tum ex Jurisperitis. Ratio communissimæ hodie sententiæ est; quia vovens castitatem simpliciter obligat se ad abstinendum ab omni actu venereo, & idcirco tale votum, imitatur naturam præcepti negativi, ejusque obligationem includit, quod semper, & pro semper obligat, in quantum servari potest: atqui potest hinc servari à conjugate votum castitatis habente, abstinendo scilicet à debiti petitione; ergo. ac proinde licet contracto jam matrimonio teneatur vovens reddere ratione vinculi fortioris, non tamen petere poterit, cum id liberum sibi sit, nec ad id per se loquendo constringatur lege matrimonii, prout tamen constringitur ad reddendum petenti, & jure suo, cui per votum præjudicari non potuit, uti volenti, saltem post primum Bimestre.

Conf. ex cap. quidam de convers. conjug. ubi dicitur, eum, qui renitente uxore professus est, quamvis professio fuerit irrita, obligari ad votum castitatis in ea professione emissum, in quantum se potuit obligare, nimirum ad non exigendum debitum, quod in ejus potestate erat; non red-

dere autem non erat in ejus, sed in mulieris potestate: ergo & alius voto castitatis ligatus tenebitur non petere, cum id sit in ejus libera potestate, & votum, quantum potest, servare. Unde

Ad rationes in contrarium adductas R. ad 1. talem conjugem, quamvis continentiam integrè servare non possit; teneri tamen ad partem sibi possibilem, & quantum potest; potest autem servare quoad debiti petitionem, cum id sit in ipsius libera potestate, nec petere teneatur. Ergo.

Ad 2. N. min. quia vovens absolute castitatem obligat se ad omnem sibi possibilem castitatem, & abstinentiam ab omni actu venereo, sive petendo, sive reddendo, & licet etiam reddendo agat contra votum, id materialiter duntaxat se habet, cum excusetur à culpa formali ob majus matrimonii vinculum, vi cuius juri alterius acquisito satisfacere tenetur.

Ad 3. R. difficultatem majorem extrinsecam, & quæ in objecto ipsius voti non includitur, excusare ab ejus obligatione; non item excusare difficultatem intrinsecam, & formaliter in ipsius voti objecto inclusam, qualis est abstinere ab omni actu venereo possibili respectu voti continentiam; Nec refert, quod
ma-

matrimonium sic aliquantulum onerosum redderetur, nam ipse sui oneris, si quod est, in culpa fuit, & onus hoc facile tollere potest petendo dispensationem, per quam & periculo peccandi, si quod foret, obviare poterit, eamque sine recurſu ad Pontificem, & sine incommodo impetrare à Religioſis privilegio hac in parte dispensandi gaudentibus; quales sunt Religioſi mendicantes approbati ab Ordinario, & à ſuis Provincialibus ad hoc munus deputati, quibus à diverſis Pontificibus, Julio II. Eugenio IV. Pio V. Martino V. &c. conſeſſum eſt, ut in foro conſcientiæ diſpenſare poſſint ad petendum debitum cum iis conjugibus, qui inter ſe affinitatem contraxerunt, ex adulterio ſcilicet cum alterius conjugis conſanguinea commiſſo, atque cum iis, qui ante initum matrimonium caſtita- tem voverant. Accedit, quòd ut notat Suarez l. 6. c. 4. n. 7. ſi onerosum ſit marito ſemper petere, idque ægrè ferat ita, ut ob eam cauſam minuatur amor, & diſcordia excitetur, dici poſſit, ceſſare pro tunc voti obligationem quoad debiti petitionem, ne ſit majoris boni impleditiva.

§13 Ad 1. Memb. Q. 3. R. cum communi DD. contra Joan de Friburgo *Summ. Confess. l. 1. tit. 8. q. 35.* non poſſe maritum irritare votum caſtita- tis ab uxore ante matrimonium emiſſum; eſto alia uxoris vota ſaltem ſibi præjudi-

cantia, & non realia, juxta complurium ſententiam irritare poſſit. Ratio eſt; quia tale caſtita- tis votum continet obligationem non exercendi actum venereum, ſive reddendo, ſive petendo, ſed abſtinendi à petitione, & redditione, venereisque delectationibus: at qua parte continet abſtinentiam à debiti redditione, non indiget irritatione; quia ad hunc effectum extendi non po- teſt ob alterius præjudicium, cum fortiori matrimonii vinculo conſtringatur reddere. Qua parte verò continet obligationem abſtinendi à petitione debiti, votum firmum eſt, & à viro irritari nequit; tum quia, ut notat Suarez *tom. 3. de Relig. l. 9. c. 8.* Secundum hanc partem marito non præjudicat; tum quia materia petendi non eſt viro ſubjecta, ita ut prohibere poſſit, aut præcipere debiti petitionem, ſed mulier quoad hoc libera eſt, & ſui juris, nec actus liber, quo mulier eam ſibi obligationem impoſuit, eſt ſub viri dominio, ac poteſtate, cum jam ſit Deo conſecratus, & quando fuit elicitus, non potuerit à viro prohiberi, ne eliceretur. Et hanc ſententiam amplectitur etiam Sanchi l. c. D. 39. quoad votum ante matrimonium editum, licet contrarium teneat quoad votum poſt matrimonium emiſſum, eò quòd tunc voluntas uxoris ſit viro ſubjecta. Ex dictis collig. ex voto caſtita- tis ante matrimonium edito tripli-